

ROMANIA - MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A
MUNICIPIULUI BUCURESTI

SERVICIUL DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR

DECIZIA nr. 268/17.08.2007
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC x SRL**
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul de Solutionare a Contestatiilor a fost sesizata de catre Biroul Vamal X Zona Libera prin adresa nr. x, completata cu adresa nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x si nr.x, cu privire la contestatia **SC x SRL** cu sediul in Bucuresti, str. x

Obiectul contestatiei, inregistrata la Biroul Vamal X Zona Libera sub nr. x il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x si comunicata prin posta in data de x, prin care organul vamal a stabilit in sarcina petentei o diferenta de drepturi vamale de import in suma totala de x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata SC x SRL sustine ca obligatiile suplimentare au fost stabilite eronat prin invocarea verificarii ulterioare, la care s-a primit raspuns din partea autoritatilor vamale din Germania, in care se precizeaza ca "marfurile care fac obiectul acestor facturi nu indeplinesc conditiile pentru a beneficia de preferinte tarifare la import". Petenta sustine ca aceasta situatie este in contradictie cu faptul ca actele ce insotesc marfurile sunt certificate tot de organele vamale germane, acestea insusindu-si autenticitatea lor, acte ce descriu cantitatea, calitatea, originea si pretul acestor marfuri. Actele respective sunt vizate de catre organele vamale germane si in baza lor s-au cumparat, achitat, vamuit si apoi revandut marfurile importate.

In concluzie, petenta arata ca actele sunt originale si autentice si se incadreaza ca fiind marfuri de origine germana, pentru care s-a platit un pret, transport si vama, iar daca vama germana face afirmatii contradictorii trebuie sesizate organele competente gemane care trebuie sa rezolve acest caz si nicidecum sa i se calculeze diferenta de plata la vama.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x organele vamale din cadrul Biroului Vamal X Zona Libera au recalculat drepturile vamale de import

aferele importurilor de articole textile second-hand (DVI nr.x), stabilind o diferență de drepturi vamale în suma totală de x lei.

Recalcularea drepturilor de import s-a efectuat în conformitate cu prevederile Legii nr. 141/1997, HG nr. 1114/2001, Legii nr. 86/2006, HG nr. 707/2006 și în baza adresei Agenției Naționale a Vămilor – Direcția Tehnici de Vamuire și Tarif Vamal nr. x, ca urmare a înfirmării de către x.

III. Luând în considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor vamale, susținerile petentei și prevederile legale pe perioada supusă controlului se rețin următoarele:

SC x SRL este înregistrată la Registrul Comerțului București sub nr. x

Cauza supusă soluționării este dacă petenta poate beneficia de regim tarifar preferențial, în condițiile în care Administrația vamală germană, în urma controlului “a posteriori” a declarațiilor de origine din facturile ce au stat la baza realizării importurilor, a comunicat faptul că bunurile înscrise în facturile respective nu sunt de origine comunitară în sensul Acordului România – UE.

In fapt, SC x SRL a importat din Zona Liberă X articole textile second-hand de la SC x SA, conform declarațiilor vamale nr. x.

La importul acestor bunuri societatea a beneficiat de regim tarifar preferențial, în baza declarației pe factura dată de firma Second-x din Germania, consemnată în facturile nr. x, prin care SC x SA a achiziționat bunurile de la firma din Germania.

Ulterior, Direcția Tehnici de Vamuire și Tarif Vamal din cadrul Agenției Naționale a Vămilor, prin adresa nr. x, înregistrată la Biroul Vamal X Zona Liberă sub nr. x, a comunicat faptul că, în urma verificării “a posteriori”, bunurile din facturile nr. x **nu sunt de origine comunitară** în sensul Acordului România – UE și, în consecință, “nu se poate acorda regimul tarifar preferențial”.

La dosarul cauzei se află adresa nr. x prin care administrația vamală germană a comunicat faptul că, din verificări, a rezultat că marfurile menționate în dovezile de preferință anexate, respectiv din facturile nr. x, nu sunt de origine în sensul Protocolului nr. 4 la Acordul România – UE.

In drept, în ceea ce privește acordarea unui regim tarifar favorabil, la art. 68 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României se prevede că:

“(1) Unele categorii de marfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau de destinația lor specifică, **potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.**

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar.”

Potrivit art. 106 și 107 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 1.114/2001:

“Art. 106. - Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificarea acestuia în următoarele cazuri:

a) când se constată neconcordanțe între datele înscrise în dovada de origine și celelalte documente care însoțesc declarația vamală. În acest caz regimul preferențial se acordă numai după ce se primește rezultatul verificării, care atestă conformitatea;

b) când se constată neconcordanțe formale care nu împieteză asupra fondului. În aceste cazuri autoritatea vamală acordă regimul preferențial și ulterior solicită verificarea dovezii de origine;

c) în orice alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b), în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine.

Art. 107. - În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare”.

Conform art. 16 "Conditii generale" pct. 1 din **Protocolul nr. 4** referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituind o asociere între Romania, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001:

"Produsele originare din Comunitate beneficiaza la importul in Romania si produsele originare din Romania beneficiaza la importul in Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) **fie** a unui certificat de circulatie a marfurilor EUR 1, al carui model este prezentat in anexa nr. III,

b) **fie**, in cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a **unei declaratii, denumita in cele ce urmeaza "declaratie pe factura"**, data de exportator pe o factura, pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele in cauza, **suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul declaratiei pe factura figureaza in anexa nr. IV "**.

In ceea ce priveste declaratia pe factura, art. 21 si 22 din Protocolul nr. 4 prevad urmatoarele:

“Art. 21 - Conditii pentru intocmirea unei declaratii pe factura

1. O declaratie pe factura la care se face referire la art. 16 paragraful 1b) poate fi intocmita:

a) de catre un exportator autorizat in sensul art. 22,
sau

b) de catre un exportator pentru orice transport constand din unul sau mai multe colete continand produse originare a caror valoare totala nu depaseste 6.000 EURO.

2. O declaratie pe factura poate fi intocmita daca produsele in cauza pot fi considerate produse originare din Comunitate, din Romania sau dintr-una din tarile la care se face referire la art. 3 si art. 4 si daca indeplinesc celelalte conditii stipulate in acest protocol.

3. (...)

4. O declaratie pe factura este facuta de catre exportator prin dactilografie, stampilare sau tiparire pe factura, pe documentul de livrare sau pe alt document comercial dupa modelul text ce figureaza in anexa nr. IV, folosind una dintre versiunile lingvistice stabilite in acea anexa si in conformitate cu prevederile interne ale tarii exportatoare. Declaratia poate fi completata si de mana; in acest ea trebuie scrisa cu majuscule, cu cerneala (...).

Art. 22 - Exportator autorizat

1. Autoritatile vamale ale tarii exportatoare pot autoriza orice exportator, la care se face referire in continuare ca “exportator autorizat”, care efectueaza frecvent transporturi de produse in baza prevederilor acestui acord, sa intocmeasca declaratii pe facturi, indiferent de valoarea produselor in cauza. Un exportator care solicita o astfel de autorizatie trebuie sa ofere autoritatilor vamale dovada caracterului originar al produselor, precum si indeplinirea celorlalte cerinte ale acestui protocol.

2 - 5 (...).”

Totodata, potrivit art.32 din **Protocolul nr. 4:**

“1. Verificarea ulterioara a dovezilor de origine se efectueaza prin sondaj sau ori de câte ori autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni întemeiate în legatura

cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, **autoritățile vamale ale țării importatoare returnează** certificatul de circulație a marfurilor EUR 1 și **factura**, dacă a fost prezentată, declarația pe factura sau o copie de pe documente autoritatilor vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare."

De asemenea, se reține că autoritățile vamale au dreptul conform art. 61, alin. (1) și (2) din Codul Vamal al României, aprobat prin Legea nr. 141/1997 ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze control vamal ulterior verificând orice documente, registre, evidente referitoare la marfurile vamuite, astfel:

"(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidente referitoare la marfurile vamuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. (...)"

Urmare prevederilor legale sus menționate, se reține că în situația în care autoritățile vamale au îndoieli asupra realității datelor din dovezile de origine sau efectuează verificări prin sondaj, acestea pot solicita autorității vamale din țara exportatoare a marfurilor verificarea dovezilor, caz în care această autoritate poate confirma sau nu originea comunitară a marfurilor importate. Mai mult, în cazul în care se constată, pe baza documentelor și informațiilor furnizate între autoritățile vamale, că acordarea regimului preferențial a fost neintemeiată, *obligatia* autorității vamale române este de a lua măsuri privind recuperarea datoriei vamale prin întocmirea titlurilor de creanță în materie vamală.

Rezultă că, prin verificarea ulterioară, pe baza sondajului, a dovezilor de origine prezentate la vamuirea articolelor textile second hand, **autoritatea vamală română și-a exercitat dreptul sau de apreciere**, clar stipulat la art. 32 din Protocolul ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001.

Se reține că art. 32 din Protocol da dreptul autoritatilor vamale ale țării importatoare să verifice ulterior dovezile de origine pe baza sondajului, neconditionând (conjunctia <<sau>>) în vreun fel această verificare de existența unor suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea documentelor prezentate în vederea vamuirii.

Prin urmare, susținerile petentei privind "reaua intenție a verificării ulterioare" nu au nicio fundamentare și reprezintă simple aprecieri pro-causă, în condițiile în care textele de lege anterior citate acordă autoritatilor vamale dreptul la verificarea "a posteriori", fără restricții, a oricărei dovezi de origine.

De asemenea, nu are nici un suport susținerea petentei privind nemotivarea rezultatelor verificării ulterioare, în condițiile în care în adresa autorității vamale germane se menționează expres faptul că, în baza verificărilor întreprinse, marfurile nu sunt de origine în sensul Protocolului nr. 4 la Acordul România – UE.

De altfel, răspunsul primit de la autoritățile vamale germane este conform cu prevederile alin. (5) al art. 32 din Protocol nr. 4 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă care prevede:

*"Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, **dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.**"*

In ceea ce priveste asa-zisa contradictie din afirmatiile autoritatilor vamale germane, se retine faptul ca raspunsul acestora *nu infirma autenticitatea documentelor, ci caracterul originar al marfurilor mentionate in facturile verificate*, cu alte cuvinte corectitudinea declaratiilor pe facturi date de exportatorul autorizat, in speta firma x din Germania.

Mai mult, in cazul in speta, nu ne aflam in fata unor dovezi de origine, care sa fi fost avizate in vreun fel de autoritatile vamale germane in momentul eliberarii lor (cum ar fi, spre exemplu, certificatul de circulatie a marfurilor EUR1), asa cum gresit sustine petenta, ci in fata unor *DECLARATII PE FACTURA, care reprezinta dovezi de origine eliberate de exportatorul autorizat, pe raspunderea acestuia, fara a fi vizate in prealabil de autoritatea vamala competenta*, asa cum prevede procedura instituita prin art. 21 si 22 din Protocolul nr. 4, anterior citate.

Astfel, din facturile anexate la dosarul cauzei rezulta ca firma din Germania este cea care a in scris pe documente urmatorul text: "exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine germana".

In consecinta, aceasta firma este obligata sa ofere autoritatilor vamale din propria tara, la cererea acestora, "dovada caracterului originar al produselor"; or, in cazul in speta, autoritatile vamale germane au verificat si au stabilit ca firma Second-x nu a dovedit caracterul originar al **articolelor textile second-hand**, livrate din Germania si importate in Romania.

De asemenea, invocarea faptului ca pretul platit a avut in vedere si originea marfii din Germania nu are nici o relevanta in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat reglementarile vamale impun retragerea preferintelor tarifare in toate situatiile in care dovezile de origine nu sunt confirmate, petenta avand posibilitatea sa se indrepte impotriva exportatorului sau furnizorului, potrivit clauzelor contractuale negociate intre parti, pentru daunele suferite prin punerea la dispozitia sa a unor documente neconforme.

In lipsa unor elemente de fond intemeiate, petenta a invocat aspecte de ordin formal, pentru a fi exonerata de la plata sumelor ce le datoreaza bugetului de stat, corect calculate din moment ce nu s-au depus documente din care sa rezulte o alta situatie de fapt decat cea comunicata de autoritatile vamale germane si retinuta prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, prin care s-a stabilit in sarcina petentei in mod legal o diferenta de drepturi vamale de import in suma totala de x lei.

Avand in vedere cele prezentate, contestatia petentei se va respinge ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art. 61 si art. 68 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei, art. 106 si art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al Romaniei, aprobat prin H.G. nr.1114/2001, precum si art. 16, art. 21, art. 22 si art. 32 din Protocolul nr.4 referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituint o asociere între România, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, ratificat prin O.U.G. nr.192/2001

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC x SRL**, in ceea ce priveste Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Biroul Vamal X Zona Libera in baza procesului verbal de control nr. x.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti .